

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

quibus tutus omnino eris, quod non tibi malè cedit: siquidem illæ, ut temporaneam & æternam tibi requiem promererentur, voluerunt cruci configi.

§. II.

BINAS alias scripsit valde pias de eodem ^{22. Maij.} argumento ad duas nobiles Dominas. Ad al- ^{1572.} teram hæc dicit: In tuis literis legi multas ærumnas, quibus premeris; & credidi plures adhuc esse ac grauiorès, quàm illæ sint, quas infinuasti: si enim exprimi potuissent, non censerentur valdè graues. Memineris: dulcedinem, quam à Deo speras, hanc & similes alias habere qualitates, quæ eius magnitudinem præstantiamque ostendant. Spectaculum (ait S. Augustinus) sperant iusti se visuros, tantam in se continens dulcedinem, ut licet magnam esse cogitari possit: quàm tamen magna sit, assequi non liceat. Nescio, quid dicam de tot ærumnis, quas Deus in te accumulat: nisi illud Dauidis, qui de eo dicit: *a congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.* ^{a Psal. 32. 7.} Sicut enim tantam aquarum multitudinem in vtre, vas aded paruum, infundit: ita ingentem rerum multitudinem in animam; singulas ex se quidem insipidas; sed alteram altera amariorem: & in his ait ponere DEVM abyssos thesaurorum suorum. Thesauros vocat consilia sua, arcana sua, & dispositiones non satis à nobis intellectas, quibus vitur ad nos promouendos in bonum, & animas nostras perficiendas, & merito talia consilia vocantur earum thesauri: quia ab
eis

eis omnes earum diuitiæ, omnis felicitas, & quidquid eas docet, & subleuat proueniunt. In huiusmodi igitur thesauris, (ait Dauid) Deum ponere abyssos: quando multas ærumnas & calamitates congregat in aliqua anima. Stupendum hoc verbum est! quod, nisi ipse legat & explicet, obscurum valde manebit. Pulsa ad eius fores, quas non aperit absque mysterio: & interim donec aperiantur, venerare in silentio arcanum, quod mens tua assequi non potest, magno desiderio tenetur Deus videndi in nobis filij sui imaginem ad viuum depictam. Quod si nos videre vult solos, & ærumnis contritos & oppressos, non aliò tendunt eius curæ & cogitationes, quam vt illa imago in nobis perficiatur. Postquam eius filius (in quo valde sibi complacet) insignia illa induit, quæ Fides nos docet, ac prædicat; non potest illi placere, quod nos eisdem indui non studeamus; & quod, eum ipse nos eis induerit, nos genua non flectamus, & cum magni amoris ac reuerentiæ significatione gratias non agamus. Non sunt hæc vt solum ita dicantur; sed vt verè sentiantur, & ex eis nostri cordis solatium hauriatur. Siquidem Deus noster, qui non bis punit id ipsum: cum semel id facit, expurgat desolatione temporali, quod fuisse æterno igne puniendum; & abluit aquâ rosaceâ, quod fuisse sanguine crudelibus cruciatibus effundendo, purgandum. Ei, qui Dei amorem habet, & per eum sentit diuinam maiestatem huiusmodi mittere excitatores; non sunt aliæ considerationes necessariæ, vt eosdem amet & adoret. Omnes illos reputat gratias, omnes nuncios celerrimos, ignitos carbores, ingentia

gentia lumina, ipsius Dei in se benevolentia; omnes accipit tanquam amoris eius sagittas, quæ quantumvis ipse sit durus, non tamen sinunt esse saxum. Eò te Deus noster dirigit; quare, nisi eius amore inflammeris, timeas. Eò ipse hascetuas dirigit ærumnas, & calamitates. In quibus, nisi aduertas eius fauores ac delicias; gemas, tua peccata; quæ velà sunt super oculos tuos, & impediunt videre felicitatem ac diuitias mediocrium aptorum adeò & commodorum, quibus vitur Deus, ad altissimum finem suorum consiliorum. Quousque hæc intelligas, Deus te faciet vacillare; donec hoc tibi sapiat, Deus te amaricabit; donec magni hoc facias, Deus attendet, vt te amplius humiliet; donec eius consilia ac dispositio tibi placeant, quæcumque desideraueris, euanescent; quidquid acciderit, displicebit; omnia tibi contra votum, & palatum euenient; omnia tibi deerunt: quia tu ipsa in ea re deficiis, quæ sola sufficit fatiare, honorare, ac docere possidentem. Hinc S. Augustinus in illa verba Davidis: *b exquisiti Domini, & exaudiuit me*, ait: qui non exaudiuntur, non Deum ipsum, sed alia ab ipso bona querunt: & quoniam iniuriam Deo inferunt, volenti se in amore suis donis præferri, illi ita puniuntur, vt illa non consequantur, & à familiari eius amicitia repellantur. Tali poena merito puniuntur talis temeritas. Fusior hic est discursus, sed studio feci, vt in alijs breuior sim; & quòd cupiam in te perficere quod cœpit Deus. Doleo, quòd tot obruaris molestijs; sed plus illud sentio: quòd, licet scribas, te ex parte earum thesauros agnoscere, ea pars adeò sit parua, vt mihi satis non sit. Ardes
 pp qui

b Psal. 33.3.

quidem, sed parum; lucas, sed modicè: hæc enim ita accipere videris, quasi parum in eis positum arbitreris. Cum bona tua venia, videris mihi, nec tuam paupertatem agnoscere; nec diuitias, quas Deus tibi offert, intelligere; ex quo prouenit, vt non tanti facias, pro vt par est, quod Deus mittit; neque cum eo amore, quo ille id mittit: ac propterea vereor, ne hac via ipsum Antidotum conuertatur in venenum; & parum proficiat is, de cuius vita agitur: nisi, quod iam obtinuit, magni faciat.

* Metine vlt.
Mart. 1572.

ALIAE literæ tales sunt: Deo sit laus, quòd tui non obliuiscatur. Qui oculos habet ad videndum, (vt ait S. Augustinus) postarios Dei cursores reputat ægritudines, per quas celeri cursu ad eum curritur: nam, vt animas ad meliora promoueat, studio illas mittit, arguens & castigans quos amat. Nec volo te ignorare, conceptum animo meo solarium, ex cognitione consiliorum Dei circa res tuas, non fuisse imminutum ex recentis tui vulneris cognitione: vt ex hoc intelligas, quali te amore prosequar. c. *Liur vulneris* (ait Spiritus sanctus) *abstergit mala*. Intellige sententiam, & experieris Dei studium & fauorem. Est enim sensus: iliacus morbus & dolor; & animæ sanitas: non censentur caro pretio haberi animæ bona, quæ corporis doloribus & incommodis comparantur. Perge in bene circa tuam renunciationem coeptis: hæc enim lectio tibi nunc prælegitur. Cum igitur initio statueris, Deum solum sine alio adiuncto comite quærere, eumque inuenieris: noli nunc alium adiungere, ne iniuriâ eum afficias. Hoc ipse vt impediât, te præuenit, decorem aufe-

c Prou. 20.
30.

auferendo. d Noli te (inquit sponsa illa sancta) *me d Cant. 1.6.*
considerare, quod fusca sim: quia decolorauit me sol.
 Nec alius eius loco; nec cum ipso alius simul quæ-
 rendus: nam primum falsitati & fraudi; secun-
 dum impuritati tribueretur. Ne hanc illi iniu-
 riam aut notam inuras. vt alium quempiam si-
 mul mensæ cum illo assidere facias. Petas ab eo
 obnixè vt in anima tua requiescat. & si fortè du-
 bitas, quomodo id facies: ipsum interroga: quod
 si reuerenter ac demissè feceris, internum hoc re-
 sponsum accipies: sine, filia, me agere circa te
 quod ego volo: plurisque illud facias, & præfe-
 ras omnibus alijs donis, quæ tibi largiri potest, si-
 ue temporalia, siue æterna: sic enim & ille con-
 tentus tecum erit; & tu ditior euades, magisque
 proficies. Discas amplè de rebus eius sentire, cre-
 dens de omnibus eius operibus, quod seruus eius
 Moyses dixit: quoniam e Dei perfecta sunt opera, *e Deut. 32.*
 & omnes viæ eius iudicia recta & iusta. Cumque il- *4. 19.*
 le in filiam te susceperit: noli eius iram irritare:
 nam id obseruabit, teque ad viuum punget, ac pu-
 niet: quemadmodum de alijs refert Scriptura sa-
 cra: *Vidit Dominus, & ad iracundiam prouocatus*
est: quia prouocauerunt eum filij sui, & filia. & simul
 attende: cum quanto rubore audienda sint ver-
 ba, quæ paulò inferiùs subiecit: *Infideles filij.* &
 quò ampliùs in huius Domini seruitio, & am-
 plectenda eius voluntate profeceris: eò maior
 tua erit apud me opinitio, & æstimatio maiori:
 quamuis & nunc non sit parua.

H v i v s m o d i rationibus utebatur sanctus
 hic vir ad consolandum suauiter, & efficaciter
 infirmos & afflictos; vt prouidentia diuina si le-

Pp 2 rent;

rent; suamque voluntatem diuinæ semper accom-
modarent: à qua didicerat experientiâ, nostrum
dependere remedium & solatium; & eandem so-
lere aduersa in prospera commutare; quemad-
modum in seipso expertus est, uti iam vidimus.

C A P V T LII.
PROFICISCITVR TOLETVM,
*vbi prouincialis Officium auspicatur,
& quarto mense vltimum diem
obiit Belmontij.*

1580.

VM P. Balthassar adeo esset be-
nè probatus, ac resignatus, & in
eo perfectionis gradu, quem
vidimus: voluit Deus D.N. fru-
ctum iam maturum, adeoque
grati saporis pro mensa cæ-
lesti, decerpere. Nam quemad-
modum laborem Peruanæ profectio-
nis, ut ibi
Prouincialis munere fungeretur, tanquam me-
rendi materiam ei obtulit: (siquidem, quod in se
fuit, prompta ac generosa voluntate eam acce-
ptauit) ita voluit eiusdem merita multum augeri
ex illa promptitudine, qua se obtulit ad idem
Officium per triennium in Prouincia Toletana
obeundum, acceptans eius laborem paulò plus
quàm trium mensium, vbi mortuus est tanquam
bonus miles in ipso conflictu, fideliter munere
suo fungens.

ELAPSA igitur quadragesima Anno 1580. di-
scessit Villagarcia cum ea præparatione, quam
retu-